

ΕΤΟΣ 63ον

11 Ὀκτωβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (3254)

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ

Ὁ σύγχρονος τρόπος ζωῆς ξέρει καί καλλιεργεῖ τή φιλοδοξία στόν ἄνθρωπο καί μάλιστα σέ βαθμό αὐτοκαταστροφικό! Ἰδίως καλλιεργεῖται ἡ φιλοδοξία σέ μιά τέτοια ποικιλία ἐκφάνσεων τῆς καθημερινότητας, ὥστε τό πάθος νά εἶναι δυσδιάκριτο, καθώς κρύβεται πίσω ἀπό εὐγενεῖς ἐπιδιώξεις καί ἀνώτερους σκοπούς. Ἔτσι, δέν σημασιοδοτεῖται πλέον ὡς φιλοδοξία, μόνον ὁ πόθος γιά κατάκτηση ἀξιωμάτων. Περισσότερο χαρακτηρίζεται ἔτσι ἡ διεκδίκηση τοῦ ἀνθρώπου γιά αὐτό πού σήμερα ὀνομάζουμε «ἀναγωνιστικότητα». Ἐχοντας ἐξασφαλίσει αὐτή, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος αὐτοθαυμαζόμενος αἰσθάνεται ἱκανός νά ἐκφέρει «αὐθεντική» γνώμη ἀκόμη καί γιά ὅσα ἀγνοεῖ, ἐνῶ παράλληλα μέσω αὐτῆς πιστεύει –πολλές φορές ὄχι ἄδικα– ὅτι ἐπηρεάζει καί κατευθύνει καί ἄλλους.

Εἶναι δέ τόσο διαδεδομένη αὐτή ἡ ἐπιδίωξη, ὥστε πολλοί γιά νά ἱκανοποιηθοῦν τή φιλοδοξία τους προτιμοῦν νά ζοῦν στό ψέμα, σέ βάρος τῆς ἀλήθειας. Πόσοι δέν προτιμοῦν νά τοὺς λένε καλὰ λόγια, κι ἄς εἶναι ψεύτικα, ἀρκεῖ νά τοὺς κολιακεύουν γιά νά αἰσθάνονται «κάποιοι»! Πόσοι δέν αὐτοβαυκαλιζοῦνται μέ ψεύτικες δάφνες, ὥστε νά ἔχουν τήν ψευδαίσθηση κάποιου νοήματος στή ζωή τους πού περνᾷ καί χάνεται στερημένη τή Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος! Ἀλλά καί πόσοι δέν συμμετέχουν στά θεάτρα αὐτά τοῦ παραλόγου, γιά τοὺς δικούς τους σκοπούς, ἐνεργώντας ἐνσυνείδητα σέ βάρος τοῦ ἀδελφοῦ τους!

Ἡ φιλοδοξία ὡς ἀρετή

Πολλές φορές ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν παθῶν δέν ἔγκειται στό ὀλοκληρωτικό ξεριζωμά τους, ἀλλά στήν πνευματική νοηματοδότησή τους. Γιά παράδειγμα, ὁ ἐγωισμός εἶναι πάθος, ἀλλά ὁ πόθος μας νά κερδίσουμε μιά θέση στόν

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Τίτ. γ' 8-15)

Ἀποστολικές προτροπές

Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος· καί περί τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καί ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καί γενεαλογίας καί ἔρεις καί μάχας νομικάς περιύστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καί μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καί δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καί ἁμαρτάνει ὦν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμᾶσαι. Ζητῶν τὸν νομικὸν καί Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μανθανέτωσαν δὲ καί οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπασαί τούς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Παράδεισο εἶναι ἅγιος. Ἡ πνευματικὴ ἐργασία ἐγκεῖται στό νά χαριτώσουμε τόν ἐγωισμό μας μέ τόν ἅγιο αὐτό πόθο, ὥστε νά ἐνεργοῦμε ὠφέλιμα γιά τόν ἑαυτό μας, ὄχι μέ μέτρα τοῦ κόσμου αὐτοῦ, ἀλλήλα μέ πνευματικά κριτήρια. Κι ἡ φιλοδοξία ἓνα τέτοιο πάθος εἶναι. Δέν χρειάζεται νά ξεριζωθεῖ, ἀρκεῖ νά ἀνανοηματοδοτηθεῖ ἀπό τήν πνοή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος!

Τί ἀκοῦμε σήμερα τόν ἀπόστολο Παῦλο νά παραγγέλλῃ ὡς παρακαταθήκη στόν μαθητή του Τίτο; «Πιστός ὁ λόγος, καί περί τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ». Ὁ Λόγος τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἀξιόπιστος, ἀλλήλα ἡ μόνη ἀλήθεια. Ἐσύ Τίτε, πρέπει αὐτό νά τό διαβεβαιώνεις καί νά καλλιθεργεῖς τήν ἀσφάλεια τῆς πίστεως, ὥστε ὅσοι ἔχουν πιστέψῃ στόν εὐαγγελικό λόγο νά διακρίνονται πρωτοστατώντας σέ καλὰ ἔργα, ἢ καλύτερα νά εἶναι οἱ ἐμπνευστές καί ἡγήτορες αὐτῶν.

Αὐτό εἶναι ἀναγκαῖα καί ἰκανή συνθήκη γιά ν' ἀποδεικνύεται ἡ πίστη τοῦ καθενός ὄχι «στά λόγια», ἀλλήλα στήν πράξη. Πίστη θεωρητική, γυμνή καί ἀποστερημένη ἀπό τόν συνακόλουθο τρόπο ζωῆς, δέν σώζει, καθίσταται ἀνεργή καί ἐκφυλίζεται σέ ἀξιοπεριφρόνητη ὑποκρισία.

«Προΐστασθε»

Δέν χρησιμοποιεῖ τυχαῖα τό ρῆμα αὐτό ὁ Παῦλος. Ἡ προτροπή «προΐστασθε» δέν σημαίνει τήν υἰοθέτηση μιᾶς παθητικῆς στάσης ζωῆς, στήν ὁποία θά περιμένουμε νά ἐμφανισθεῖ καμιά εὐκαιρία, μήπως τυχόν καί κάνουμε κάτι καλό. Σημαίνει τήν προσωπική καί ἐνεργητική διεκδίκηση τῆς εὐκαιρίας νά ταυτίσουμε τήν πίστη μας μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Σημαίνει ὅτι ὄχι ἀπλῶς ψάχνου-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τίτε, εἶναι ἀξιοπίστα τά λόγια αὐτά, καί αὐτά θέλω νά διαβεβαιώνης, ὥστε νά φροντίζουν ἐκεῖνοι πού ἐπίστεψαν εἰς τόν Θεόν νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων. Αὐτά εἶναι τά καλά καί ὠφέλιμα διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἀπόφευγε μωράς συζητήσεις, γενεαλογίας, ἔριδας καί φιλονεικίας διὰ τόν νόμον, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καί μάταιαι. Αἰρετικόν ἄνθρωπον μετά πρώτην καί δευτέραν νουθεσίαν, ἀφνέ τον. Νά γνωρίζης ὅτι ἕνας τέτοιος ἔχει διαστραφῆ, ἀμαρτάνει καί ἔτσι καταδικάζει ὁ ἴδιος τόν ἑαυτόν του. Ὅταν θά στείλω τόν Ἀρτεμῶν σ' ἐσέ ἢ τόν Τυχικόν, φρόντισε νά ἔλθῃς σ' ἐμέ εἰς τήν Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νά περάσω τόν χειμῶνα. Τόν Ζηνᾶν τόν νομικόν, καί τόν Ἀπολλῶ κατευόδωσέ τους μέ ἐνδιαφέρον, διὰ νά μή τοὺς λείψῃ τίποτε. Ἄς μαθαίνουν καί οἱ δικοί μας νά εἶναι πρωτοπόροι καλῶν ἔργων εἰς ἐπείγουσας ἀνάγκας, διὰ νά μὴν εἶναι ἄκαρποι. Σέ χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου. Χαιρέτησε ἐκείνους πού μᾶς ἀγαποῦν ἐν πίστει. Ἡ χάρις νά εἶναι μαζί μέ ὅλους σας. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

με, ἀλλῆλα δημιουργοῦμε εὐκαιρίες ἀγαθοεργίας. Κι αὐτό δέν εἶναι ἀκτιβισμός.

Ὁ Παῦλος ἐμποτισμένος ἀπό τή θεολογία περὶ τῆς ἱερότητας τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, κηρύσσει τόν προσωπικό τρόπο ἔκφρασης τῆς ἀγάπης. Κηρύσσει τήν προσωπική ἀνάληψη τῶν βαρῶν πού ὁ ἀγαπητικός τρόπος ὑπαρξης συνεπάγεται. Εἶναι τό ἀκριβῶς ἀντίθετο ἀπό αὐτό πού συμβαίνει στήν ἐποχή μας. Κληίνουμε τ' αὐτιά μας στήν ἐναγώνια φωνή τῶν ἐμπεριστάτων παραπέμποντάς τους σέ «κοινωνικά προγράμματα», σέ «δράσεις», σέ ἰδρύματα... Κι ὅλοι ἐπαινοῦν τήν Ἐκκλησία γιά τήν ὄντως θαυμαστή δραστηριότητά της στόν προνοιακό τομέα, ὄχι ἀπό εἰλικρινή θαυμασμό, ἀλλῆ ἀπό ἀνακούφιση γιατί βρίσκουν κάποιον νά φορτώσουν τά σχετικά προβλήματα.

Γιά τήν ἴδια τήν Ἐκκλησία, ὅσο πιό πολύ ἐξαπλώνεται τό προνοιακό της ἔργο, τόσο πιό πολύ ὁμολογεῖται ἡ ἀποτυχία της! Ἡ ἀποτυχία της νά πείσει γιά τήν πίστη της καί νά καλλιιεργήσει τήν ἀγάπη. Παλιότερα δέν εἶχαμε ἀνάγκη τά συσσίτια, γιατί μετά τόν Θεό ὑπῆρχε ὁ γείτονας... Τώρα, ἕνα μικρό σέ διαστάσεις ἀντικείμενο, τό τοῦβλο, ἀπομάκρυνε ἀπεληπιστικά τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε νά ἀγνοοῦν τόν σύνοικό τους στήν πολυκατοικία καί νά μή νοιάζονται. Παλιότερα, μέ τή χριστιανική ἀγάπη συμβίωναν στό ἴδιο σπίτι παππούς, γιαιγιά, γονεῖς καί πολλὰ παιδιά. Ὅχι ὅτι δέν ὑπῆρχαν προβλήματα, ἀλλῆ ἡ ἀγάπη ἤξερε ὅλα νά τά ἀντιμετωπίζει. Σήμερα γεμίσαμε γηροκομεῖα, πού ἐβελουφλῶντας τά ὀνομάσαμε «στέγες φροντίδας ἡλικιωμένων», γιατί κάποιοι μεγαλῶνοντας «δέν ἀντέχουν» τοὺς γονεῖς τους. Γεμίσαμε ὀρφανοτροφεῖα, γιά τά ὁποῖα ἔχουμε ἐφεύρει ποικίλεις «πολιτισμένες» ὀνομασίες, γιατί κάποιοι ξεριζώνουν τήν ἀγά-

11 Ὀκτωβρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ.
«Τῶν Θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787)».
Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἐπτά διακόνων· Θεοφάνους ὁμολογητοῦ
τοῦ Γραποῦ, ἐπισκόπου Νικαίας († 850).
Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 5-15.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ὀκτωβρίου, Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Ἀπόστολος: Κολοσ. δ΄ 5-11, 14-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 16-21.

πη ἀκόμη καί πρὸς τὰ παιδιά τους. Ὅχι ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουν εἰδικὰ ἰδρύματα, ὅπου λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου θὰ παρέχεται ἐξειδικευμένη φροντίδα. Αὐτός ὅμως, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι καί ὁ μόνος λόγος ὑπαρξῆς ἰδρυμάτων...

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος καλλιεργεῖ τὴν ἀγαπητικὴ ὠραιοποιία, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἀγάπη. Ὅσο ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, τόσο χάνει τὴν ἀγάπη. Φιμώνει τὴ συνείδησή του κάνοντας ἐνδεχομένως κάποιες δωρεές, ὅμως ἡ Ἐκκλησία δὲν θέλει τὰ λεφτὰ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ τὸν μπολιάσει μὲ τὴν πίστη της, νὰ τὸν πείσει νὰ ὑπάρχει ἐν ἀγάπῃ, ὥστε νὰ τὴν κάνει προσωπικὴ του φιλοδοξία καί μὲ αὐτὴ νὰ διακριθεῖ.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ἹΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Σεμινάριο θὰ ξεκινήσει τὸ Σάββατο 17 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ, ὥρα 18:00.
Εἶναι ἀνοικτὸ καί ἀπροϋπόθετο γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ τὸ παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικὸ Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκοσμικὴ Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολικὴ Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανικὴ Ἐθνολογία • Ἱεραποστολικὴ Πρακτικὴ καί Μεθοδολογία
- Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210 7272315-316-313

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μὲσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
